

Εξηγήσεις, κ.Σημίτη

19/11/2012

- Αύξηση μεγέθους γραμματοσειράς
- Μείωση μεγέθους γραμματοσειράς

Photo: costas-simitis.gr

1 εικόνα

του Σταύρου Θεοδωράκη

Σχόλια

Υπάρχουν πράγματα που εκτιμώ στον Κώστα Σημίτη. Μου αρέσει ας πούμε που πάντα κουβαλάει μαζί του χαρτί και μολύβι. Αντιπαθώ τους πολιτικούς που τα ξέρουν όλα και τα θυμούνται όλα. Ο Σημίτης δεν είναι από αυτούς. Αν ακούσει κάτι ενδιαφέρον θα το σημειώσει.

Τον θυμάμαι και ως πρωθυπουργό στο γραφείο του στο Μαξίμου. Πάντα είχε μπροστά του ανοιχτό το μπλοκάκι του. Με μικρά στρογγυλά γράμματα, καλλιγραφικά θα μπορούσες να πεις, σημείωνε ό,τι του έκανε «κλικ». Στο ίδιο μπλοκάκι σημείωνε και όλες τις εκκρεμότητες που είχε με τους υπουργούς του. Γι' αυτό ίσως την εποχή εκείνη οι αντίπαλοι του προσέδωσαν το προσωνύμιο «λογιστής». Αυτοί άλλωστε δεν είχαν ανάγκη από σημειώσεις. Ήταν μάγκες σαν τους αξιωματικούς του Τπανικού, έφυγαν κάνοντας χορευτικές φιγούρες.

Ο Σημίτης, αντιθέτως, ήταν επιμελής ίσως και σπασίκλας. Αυτό φαίνεται και από τα βιβλία που έχει γράψει. Ενώ συνήθως οι πολιτικοί γράφουν απομνημονεύματα του τύπου «μπλα μπλα δημοκρατία μπλα μπλα δοξάστε με», αυτός γράφει ... μελέτες. Ειδικά το τελευταίο, «Ο εκτροχιασμός», που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Πόλις», θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «η πρώτη διατριβή για την κρίση». Εξακόσιες σελίδες στοιχεία με εκατοντάδες παραπομπές σε έγκυρες διεθνείς πηγές. Ως εδώ, όμως, τα καλά λόγια.

Ο πρώην πρωθυπουργός για άλλη μια φορά καταγράφει μόνο τα λάθη των άλλων. Του Καραμανλή, του Παπανδρέου, του Σαμαρά, του Βενιζέλου, του Κουβέλη, του Τσίπρα. Ο διάβολος στην ελληνική πολιτική είναι πάντα ο άλλος. Ρωτήστε και τον Σαμαρά. Μας το επιβεβαίωσε την Κυριακή και ο Θεόδωρος Πάγκαλος. Πανηγύρισε με άρθρο του στο «Βήμα» για την νέα μεγάλη συμφωνία της Cosco με την Hewlett-Packard (για τη διανομή των προϊόντων της HP στην ανατολική Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή από το λιμάνι του Πειραιά). Θα ήταν χρήσιμο όμως αν ο αντιπρόεδρος του Γιώργου Παπανδρέου έγραφε και δυο λέξεις για τους συντρόφους του που τέτοιες μέρες τον Νοέμβριο του 2008 χαρακτήριζαν την συμφωνία αποικιοκρατική και απειλούσαν ότι θα την καταργήσουν μόλις έρθουν στην εξουσία.

Ο Πάγκαλος, όμως, μερικές φορές δεν θέλει να θυμάται. Το ίδιο και ο Σημίτης. Παντού ευθυκρισία, αρκεί να μην μιλάμε για το 1996-2004. Η χώρα όμως, δεν ναυάγησε μόνο επειδή έχουμε γιατρούς φοροφυγάδες (σελίδα 68), αναπήρους-μαϊμού (σελίδα 522) και διεφθαρμένους δημόσιους υπάλληλους (σελίδα 524). Ναυάγησε γιατί προδόθηκε από τους πολιτικούς της. Ρουσφέτια, κομματισμός, αναξιοκρατία, αμάθεια, λαϊκισμός και βέβαια μίζες. Στην «διατριβή» του Κώστα Σημίτη όμως δεν υπάρχει ούτε μια φορά η λέξη μίζα. Ούτε μία! Και όμως από το 1996 ως το 2010 οι πολυεθνικές δαπάνες έφτασαν στα 25 δισεκατομμύρια. Πολλά από αυτά έγιναν βίλες και καταθέσεις. Και μετά είναι οι υγειονομικές δαπάνες (εδώ οι μίζες ήταν ακόμη μεγαλύτερες), οι κάθε λογής προμήθειες του δημοσίου και οι κατασκευαστικές δαπάνες. Και δεν αναφέρομαι μόνο στις μίζες των πρωτοκλασάτων αλλά και στις «αμοιβές» των οικογενειακών και κομματικών κουμπάρων που έκαναν την Ελλάδα μπανανιά. Όπως αποκάλυψε η δημοσιογράφος Παπαδάκου στέλεχος του υπουργείου Αμύνης ζήτησε 200.000 δικά του, για ασήμαντη υπογραφή.

Ο Κώστας Σημίτης όλα αυτά τα χρόνια δεν ήταν πρόεδρος μη κυβερνητικής Οργάνωσης, πρωθυπουργός ήταν. Ήδη ένας υπουργός του είναι στην φυλακή, κάποιοι συνεργάτες τους είναι έξω με εγγύηση και άλλοι ξημεροβραδιάζονται στα δικηγορικά γραφεία μήπως και γλυτώσουν με κάποιο νομικίστικο τερίτι. Τι άλλο περιμένει ο Κώστας Σημίτης για να βγει να δώσει εξηγήσεις; Οι πράσινες και οι γαλάζιες διακυβερνήσεις στάζουν λάδι. Το ότι ο ίδιος δεν είχε προσωπική συμμετοχή στο «πάρτι», δεν σημαίνει ότι είναι αθώος.